Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37150
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

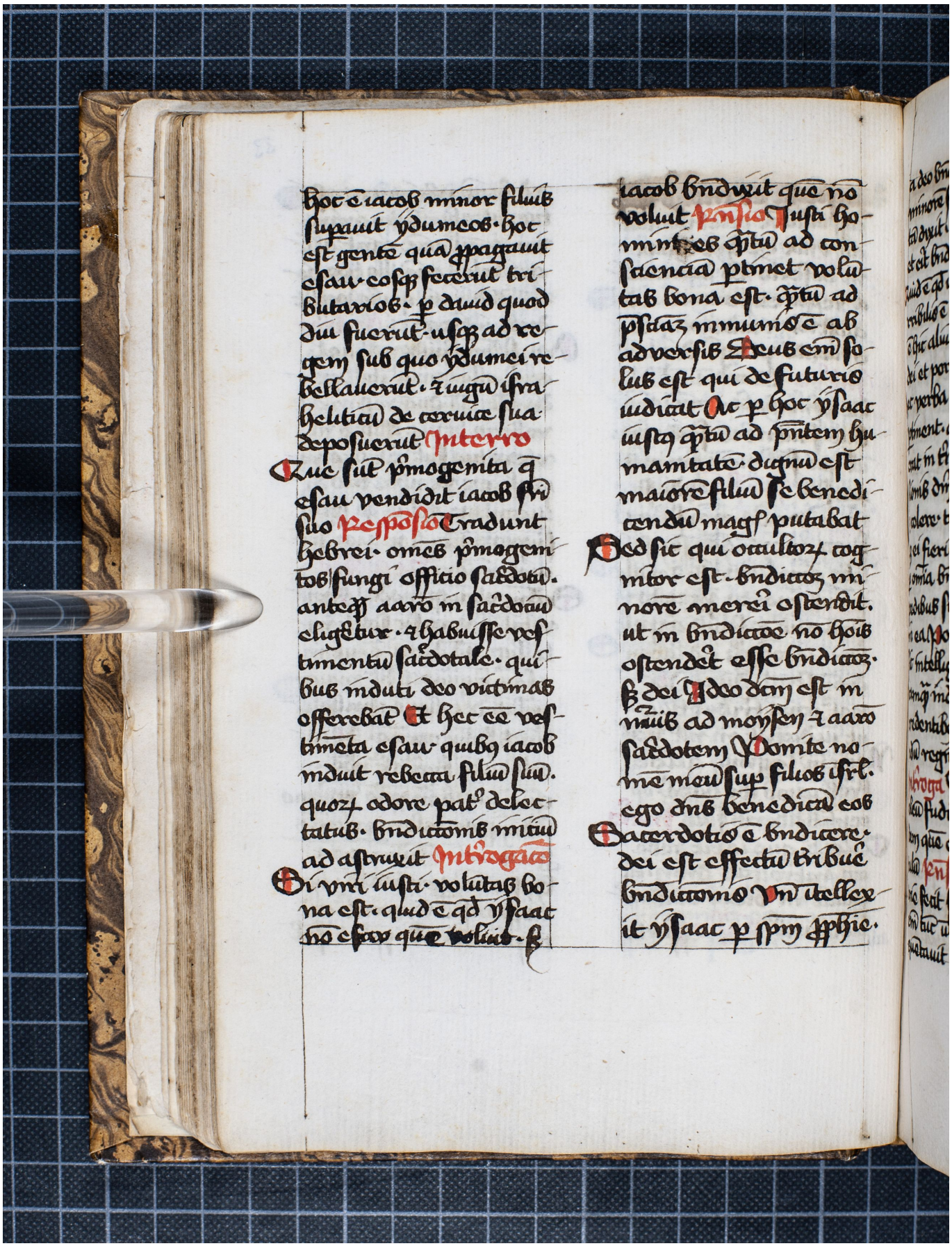

hoc e iacob minor filius
supauit idumeos. hoc
est gente qua ppagauit
esau eosq; fecerit tri
butarios. p dauid quod
dm fuerit usq; ad re
gem sub quo idumei re
bellauerit. 7 iugu israhe
litica de ceruice sua
deposuerit Interro
Quis fuit pmogenita q
esau vendidit iacob fri
suo Responsio Tradunt
hebrei omes pmogeni
tos fungi officio sacdotii.
antecess aaro in sacdotio
eligebat. 7 habuisse vest
imentu sacdotale. qui
bus induti deo victimas
offerebat Et hec ee vest
imenta esau quibus iacob
induit rebecca filius suu.
quoz odore pat delec
tatus. bnedictoes mittit
ad astruxit Introgatio
Si vni iusti. voluntas bo
na est. quid e qd ysaac
no esset quem voluit. p
iacob bnedixit quem no
voluit Pensio Iusti ho
minis ops tu ad con
sacenda ptinet volu
tas bona est. ops tu ad
psitaz minuimo e ab
adversis Deus enim so
lus est qui de futuris
iudicat Ac p hoc ysaac
iusti ops tu ad pnitem hu
manitate. digni est
maiore filium se benedi
cendu magis putabat
Sed sit qui oculoz cog
nitor est. bnedictoz in
nore mercei ostendit.
ut in bnedictione no hoies
ostendet esse bnedictoz.
sed dei Ideo dicit est in
uuis ad moysen 7 aaro
sacdotem Domite no
me meu sup filios israel.
ego dns benedicam eos
Sacerdotis e bnedicere.
dei est effectu tribuere
bnedictione Vn intellex
it ysaac p spm sphic.